

Ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης του Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων Χαροκοπείου Πανεπιστημίου

Σχετικά με το σχέδιο νόμου «ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Σε συνέχεια του ψηφίσματος για την αστυνόμευση στα Πανεπιστήμια της 21.01.2021, η Γενική Συνέλευση του Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων Χαροκοπείου Πανεπιστημίου επισημαίνει:

Πρόκειται για αποσπασματικές ρυθμίσεις και δεν τίθεται το συνολικό πλαίσιο των προβλημάτων των Πανεπιστημίων, η μεθοδολογία της επίλυσης, έστω συγκεκριμένων προβλημάτων, και τελικά η στόχευση και τα προσδοκώμενα αποτελέσματα. Συγκεκριμένα επί των ρυθμίσεων που προτείνονται:

Εισαγωγή στα ΑΕΙ

- Οι βάσεις εισαγωγής των Πανεπιστημιακών Τμημάτων εξαρτώνται κατά κόρον από μη ακαδημαϊκούς παράγοντες, όπως η γεωγραφική τους έδρα
- Το ζήτημα της πρόσβασης στα ΑΕΙ δεν είναι αμιγώς εκπαιδευτικό ζήτημα, αλλά σε μεγάλο βαθμό και κοινωνικό, η επιβολή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής θα αποκλείσει χιλιάδες παιδιά από την πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση και θα επιφέρει σοβαρό πλήγμα σε πολλά Τμήματα με κίνδυνο το κλείσιμό τους.
- Η προβλεπόμενη μείωση των εισακτέων προετοιμάζει το έδαφος για μια αναδιάρθρωση των πανεπιστημίων χωρίς ακαδημαϊκά κριτήρια και χωρίς εθνικό σχεδιασμό για τη χωροταξική κατανομή των εκπαιδευτικών δομών και των επιστημονικών πεδίων που θεραπεύουν.
- Ο περιορισμός των βάσεων εισαγωγής είναι και προσχηματικός καθώς υποψήφιοι που θα μείνουν εκτός δημοσίων πανεπιστημίων θα μπορούν να εγγραφούν και να αποφοιτήσουν από ιδιωτικά εκπαιδευτήρια λαμβάνοντας πτυχία που, μετά και την πρόσφατη σχετική νομοθέτηση, θα είναι ισότιμα με αυτά των δημοσίων ιδρυμάτων από τα οποία αποκλείστηκαν.

Αυτό που απαιτείται είναι

- Ένα αποτελεσματικό σύστημα φοιτητικής μέριμνας ώστε οι φοιτητές να έχουν τη δυνατότητα να επιλέγουν με βάση τις πραγματικές προτιμήσεις τους και όχι το κόστος ζωής και μετακίνησης στην έδρα του ιδρύματος της επιλογής τους. Κάτι τέτοιο θα αντιμετώπιζε και την ανάγκη μαζικών μεταγραφών μεταξύ ιδρυμάτων περιορίζοντάς της σε λίγες ιδιαίτερες περιπτώσεις, π.χ. λόγων υγείας.
- Μία συζήτηση για το ακαδημαϊκό τοπίο που δεν μπορεί να διεξαχθεί στη βάση του “ξαφνικού θανάτου” Τμημάτων που για μη ακαδημαϊκούς λόγους θα μείνουν χωρίς φοιτητές.

Ανώτατη διάρκεια φοίτησης

Ο καθορισμός ανώτατης διάρκειας φοίτησης δεν έχει καμία σχέση με την ουσιαστική αντιμετώπιση των αιτιών που οδηγούν σε καθυστέρηση ολοκλήρωσης των σπουδών. Αντί για μέτρα ενίσχυσης των φοιτητών και των οικογενειών τους στην προσπάθειά τους να ολοκληρώνουν έγκαιρα τις σπουδές τους ανακοινώνονται οριζόντια μέτρα διαγραφών. Η δε παράταση του ανώτατου χρόνου σπουδών για φοιτητές που αποδεδειγμένα εργάζονται ακούγεται ως κακόγουστο ανέκδοτο με τα σημερινά ποσοστά αδήλωτης εργασίας, ιδίως στους νέους. Επιπλέον εισάγεται ακόμα ένας μη ακαδημαϊκός παράγοντας στην επιλογή του Τμήματος προτίμησης, δηλαδή η δυνατότητα να ολοκληρωθούν οι σπουδές στον προβλεπόμενο χρόνο ενώ κάποιος/κάποια εργάζεται παράλληλα.

Συνολικά είναι ένα αντιπαιδαγωγικό, τιμωρητικό, μέτρο που θα δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στις σχέσεις μεταξύ μελών ΔΕΠ και φοιτητών και θα επιβαρύνει με αχρείαστο γραφειοκρατικό φόρτο τις διοικητικές υπηρεσίες των πανεπιστημίων χωρίς να βελτιώνει σε κάτι την πανεπιστημιακή ζωή και λειτουργία.

Αυτό που απαιτείται είναι

- η μελέτη των λόγων καθυστέρησης και εγκατάλειψης των σπουδών από μερίδα φοιτητών και η αντιμετώπισή τους, τόσο εκπαιδευτικά όσο και κοινωνικά.
- ένα αποτελεσματικό σύστημα φοιτητικής μέριμνας που θα αντιμετωπίσει σημαντικές αιτίες καθυστέρησης και εγκατάλειψης των σπουδών.

Πειθαρχικό δίκαιο

Οι προβλέψεις του σχεδίου νόμου αποτελούν το λογικό συμπλήρωμα του κεφαλαίου της αστυνόμευσης και η γενική τοποθέτηση της συνέλευσης της 21.01.2021 ισχύει και γι αυτό το κεφάλαιο του σχεδίου νόμου.

Αυτό που καθιστά το συνδυασμό περισσότερο επικίνδυνο είναι οι γενικές διατυπώσεις του άρθρου 17, οι οποίες δίνουν τη δυνατότητα μετατροπής σε πειθαρχικό παράπτωμα ουσιαστικά οποιασδήποτε δραστηριότητας εντός του πανεπιστημίου κατά τη βούληση των πειθαρχικών οργάνων.

Συνολικά η συνέλευση επιβεβαιώνει την προηγούμενη τοποθέτησή της ότι:

Τα Πανεπιστήμια δεν έχουν την ανάγκη σωματών καταστολής. Έχουν ανάγκη από νέες θέσεις μόνιμου διδακτικού, διοικητικού και τεχνικού προσωπικού, προσωπικού φύλαξης και καθαριότητας, ενίσχυση και εκσυγχρονισμό των υποδομών για φοιτητική μέριμνα, διδασκαλία και έρευνα. Καλούμε το Υπουργείο Παιδείας να αποσύρει το νομοσχέδιο και, σε διάλογο με την Πανεπιστημιακή κοινότητα, να ενισχύσει τα ΑΕΙ, ώστε να αντιμετωπίσουν τα ίδια τόσο τις ανάγκες φύλαξης των χώρων τους όσο και τον κίνδυνο υποβάθμισης του εκπαιδευτικού και ερευνητικού τους έργου στις παρούσες συνθήκες της υγειονομικής κρίσης και της υποχρηματοδότησης.